



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 184/2025
26.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Пендић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Крагујевцу, ради новчаног обештећења, одлучујући о захтеву Основног суда у Крагујевцу за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници одржаној 26.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Основни суд у Чачку за поступање у предмету Основног суда у Крагујевцу Прр 21/25.

Образложење

Основни суд у Крагујевцу је уз акт од 12.05.2025. године Врховном суду доставио предмет Прр 21/25, уз захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој парници. У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање по тужби, у смислу члана 62. став 1. Закона о парничном поступку, јер је том суду поднета тужба ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, с обзиром да је, решењем Основног суда у Крагујевцу Р4-И-41/24 од 24.12.2024. године, усвојен приговор ради убрзања поступка тужиоцу и истим је утврђено да је подносиоцу повређено право на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Крагујевцу Ив-3-4090/08. У смислу члана 23. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року предложио је да суд усвоји тужбени захтев и обавезе туженог да му на име новчаног обештећења за штету коју је претрпео због повреде права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Крагујевцу Ив-4090/08 исплати 2.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и трошкове поступка.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП, прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Из наведеног произлази да на основу наведене законске одредбе може бити одређено поступање другог суда, који је стварно надлежан за поступање у предмету,

под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

Имајући у виду да је правноснажним решењем Основног суда у Крагујевцу утврђено да је тужиоцу у предмету тог суда Ив-3-4090/08 поврђено право на суђење у разумном року, по оцени Врховног суда, постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда, у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије ("Службени гласник РС", бр. 98/06) и чланом 6. Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци решења, на основу члана 62. ЗПП.

Председник већа-судија
Добрила Страјина,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић